

رویکردهایی برای حفاظت از میراث فرهنگی قرن بیستم

سند مادرید-دهلی نو

2017



Approaches to the Conservation of Twentieth - Century Cultural Heritage
Madrid - New Delhi Document

Approaches to the Conservation of Twentieth - Century Cultural Heritage

Madrid - New Delhi Document

2017

© ICOMOS International Scientific Committee on Twentieth Century Heritage

Website: isc20c.icomos.org

Cover image: original artwork created by Maria Gabriela Quin

Graphic Design: Maria Gabriela Quin

ISBN 978-2-918086-63-5

The International Council on Monuments and Sites (ICOMOS) works through its International Scientific Committee on Twentieth-Century Heritage (ISC 20C) to promote the identification, conservation and presentation of twentieth-century heritage places.

ICOMOS is an international conservation non-government organisation of conservation professionals, which acts as UNESCO's adviser on cultural heritage and the World Heritage Convention.

پیش-گفتار

پیشرفت‌های چشمگیر اقتصادی، اجتماعی، تکنولوژیک و سیاسی قرن بیستم میلادی تغییرات فراوانی به وجود آورده‌اند. دو جنگ جهانی، جنگ سرد، رکود اقتصادی بزرگ اوایل قرن بیستم و روند استعمارزدایی، ساختار جوامع را به شکلی محسوس در طی این دوران تغییر داده‌اند. سرعت بالای شهرنشینی، رشد شهرهای بزرگ، پیشرفت‌های علمی و تکنولوژیک و پیدایش ارتباطات و حمل و نقل جمعی باعث شده‌اند تا نوع زندگی و کار ما عمیقاً دگرديسه شود. این دگرديسگی باعث شده تا انسان‌ها ساختمان‌ها و سازه‌های جدید بسازند، از مصالح آزمایشگاهی، شکل‌ها و فرم‌های بی‌مانند و جدید در ساخت استفاده کنند. تولید صنعتی و کشاورزی مکانیکی در سطح کلان موجب تغییرات چشمگیر در مناظر شده‌اند. به رغم این، فقط تعداد کمی از این محوطه‌ها و اماکن به دلیل ارزش میراثی خود در فهرست حفاظت میراث فرهنگی قرار گرفته‌اند. به همین دلیل بسیاری از ساختمان‌ها و سایت‌های میراث فرهنگی قرن بیستم در معرض خطر‌اند. اگرچه مدرنیسم میانه قرن بیستم در برخی مناطق مورد توجه قرار گرفته‌است اما بسیاری از ساختمان‌ها، سازه‌ها، مناظر فرهنگی و محوطه‌های صنعتی که مثال‌های شاخص قرن بیستم‌اند همچنان مورد توجه قرار نگرفته و به عنوان میراث فرهنگی شناخته نشده‌اند، به آنها رسیدگی لازم نمی‌شود و بسیاری از آنها در معرض تغییرات ناخوشایند‌اند.

به دلیل این خطرهای اعضای کمیته بین‌المللی علمی میراث قرن بیستم ایکوموس (ISC20C) در سال 2010 نوشتن طرح متنی را آغاز کردند که در آن اصول و رویکرد هایی برای تعریف کردن و نحوه برخورد با محوطه‌ها و اماکن قرن بیستم در نظر گرفته شده‌است. چشم‌انداز این کمیته تعیین کردن معیار های بین‌المللی بود.

در میان اعضای کمیته بحث‌های بسیاری درگرفت که نتیجه تجربه‌های متفاوت آن‌ها در نقاط مختلف جهان بود. کنفرانس‌ها و نشست‌های بین‌المللی بسیاری در این زمینه برگزار شد. متن نهایی با عنوان ”رویکردهایی برای حفاظت از میراث معماری قرن بیستم“، که میان همکاران به عنوان متن مادرید شناخته شده، در هفدهمین مجمع عمومی ایکوموس در پاریس به زبان‌های اسپانیایی، فرانسوی و انگلیسی منتشر شد و مورد بحث قرار گرفت. از سال 2011 تا 2014 این متن به بیش از ده زبان از جمله روسی، ایتالیایی، فنلاندی، آلمانی، ژاپنی، پرتغالی، چینی، هندی، باسکی و کاتالان ترجمه شد. این استقبال نشان داد که ما در سطح بین‌المللی به چنین متن راهنمایی نیاز داریم.

پس از در نظر گرفتن پیشنهادات وارده نسخه دوم متن به چهار زبان در هجدهمین مجمع عمومی ایکوموس در فلورانس منتشر شد. اما همان زمان مشخص بود که این متن به بازنگری اساسی و نام جدید نیاز دارد تا بتواند سازه‌های دیگر میراثی قرن بیستم، مانند مناظر فرهنگی، محوطه‌های صنعتی و مناطق شهری را نیز در برگیرد. همکاری با نهادهایی مانند کمیته بین‌المللی علمی مناظر فرهنگی ایکوموس (ISCCL)، کمیته بین‌المللی شهرها و روستاهای تاریخی ایکوموس (CIVVIH)، کمیته بین‌المللی فنی حفاظت از میراث صنعتی (TICCIH) و کمیته بین‌المللی علمی انرژی، پایداری و تغییرات اقلیمی ایکوموس (ISCES+CC) باعث شد تا متن جدید انواع مناطق و محوطه‌های میراث فرهنگی را دربرگیرد.

نسخه سوم متن، ”رویکردهایی برای حفاظت از میراث فرهنگی قرن بیستم“ در نوزدهمین مجمع عمومی ایکوموس در دهلی در دسامبر 2017 منتشر خواهد شد. این متن همه پیشنهادات و نظرهایی را در بر می‌گیرد که از سال 2014 تا 2017 به دست ما رسیده‌اند. از همه کسانی که در این روند ما را همراهی کردند تشکر می‌کنیم.

ما از تمام کسانی که به نحوی مسئول محوطه‌های میراث فرهنگی قرن بیستم‌اند می‌خواهیم تا از این متن، ”رویکردهایی برای حفاظت از میراث فرهنگی قرن بیستم“ به عنوان راهنمایی بین‌المللی و تعریف استاندارد هایی برای حفظ و رسیدگی به محوطه‌ها و اماکن میراث فرهنگی قرن بیستم استفاده کنند.

شریدان برک (Sheridan Burke)

رئیس ایکوموس ISC20C

نوامبر، 2017

هدف سند

الزام حفاظت و مدیریت مکان-ها و محوطه-های میراثی قرن بیستم به اندازه وظیفه ما در حفاظت از میراث فرهنگی چشمگیر دوره-های گذشته دارای اهمیت است.

میراث فرهنگی قرن بیستم به دلیل عدم درک ارزش-های آن و نبود مراقبت-های لازم در معرض خطر هستند به طوری-که بسیاری از آن-ها یا از بین رفته- یا در حال نابودی-اند. این آثار، میراثی زنده و درحال تکامل و دگرگونی هستند و فهم(شناخت)، حفاظت، معرفی و مدیریت درست این آثار برای نسل-های آتی اساسی و ضروری است.

سند پیش رو "رویکردهای حفاظتی میراث فرهنگی قرن بیستم"، در جستجوی کمک به مدیریت مناسب و درست میراث فرهنگی این دوره مهم است. تا کنون بسیاری از اسناد موجود¹ حفاظت از میراث، شناخته شده اما "رویکردهای حفاظتی میراث فرهنگی قرن بیستم" بسیاری از مسائل مربوط به حفاظت میراث فرهنگی قرن بیستم را مشخص می-کند. این مجموعه طیف گسترده-ای از تیپ-شناسی میراث را دربرمی-گیرد که به عنوان ارزش حفاظت شناخته شده: مانند معماری، سازه-ها، میراث بومی و صنعتی، مناظر فرهنگی از جمله پارک-ها و باغ-های تاریخی، مناظر شهری تاریخی، مسیرهای فرهنگی و محوطه-های باستان-شناسی.

این سند برای کسانی تدوین شده-است که در روند حفاظت و مدیریت میراث دخیل هستند و ممکن است بر مکان-ها و سایت-های میراث قرن بیستم تاثیر بگذارند.

یادداشت-های توضیحی در قسمت-هایی که لازم بوده گنجانده شده است و این سند با واژه-نامه اصطلاحات تکمیل شده-است.

توسعه دانش و درک اعتبار فرهنگی

ماده 1: شناسایی و ارزیابی اعتبار فرهنگی.

1-1: کاربرد معیارهای پذیرفته شده² ارزیابی و شناسایی میراث.

در شناسایی و ارزیابی اعتبار میراث فرهنگی قرن بیستم باید ضوابط و معیارهای میراث پذیرفته شده به کار گرفته شوند. میراث فرهنگی قرن بیستم (با همه عناصری که داراست) یک گزارش فیزیکی از زمان، موقعیت و کاربری آن است. اعتبار فرهنگی میراث قرن بیستم ممکن است در مشخصه-های بارز و ملموس آن، مانند موقعیت فیزیکی، مناظر و چشم-اندازها، طراحی(مانند، فرم و روابط فضایی آن، شمای-رنگی و طراحی فرهنگی فضای سبز، سیستم-های ساختمانی، بافت، تجهیزات فنی و همچنین ویژگی-های زیبایی شناختی) مستتر باشد. اعتبار میراث قرن بیستم ممکن است در کاربرد، و ارتباطات تاریخی، اجتماعی، علمی یا معنوی آن تعریف و همچنین شواهدی از نبوغ خلاقانه بشر و/یا ارزش-های ناملموس آن را شامل شود.

1-2 شناخت و ارزیابی کردن اعتبار تک بناها، مجموعه سازه-ها و مناظر شهری تاریخی و فرهنگی.

برای درک میراث قرن بیستم مهم است که تمام عناصر آن، مجموعه-های اماکن وابسته و مربوط به آن یا مناظر شهری فرهنگی و تاریخی از جمله روابط بین افراد، محیط، محوطه یا مکانی که در شکل دادن اعتبار آن کمک می-کنند، شناخته و ارزیابی شو ند.

1-3 شناخت و ارزیابی کردن اعتبار فضاهای داخلی، لوازم و اتصالات، مبلمان و آثار هنری، مجموعه‌ها، ابزارآلات و ماشین‌آلات مرتبط به محوطه‌های صنعتی و منظرهای فرهنگی

برای درک اعتبار میراث قرن بیستم لازم است وسایل داخلی، اتصالات، مبلمان و آثار هنری متعلق به اماکن میراثی، کلکسیون-ها، تجهیزات و ماشین-آلات محوطه-های صنعتی و مناظر فرهنگی شناخته و ارزیابی شوند.

1-4 بازشناختن و توجه به نوآوری‌های ساختاری، شکل‌ها(فرم-ها)، فنون ساخت و مواد و مصالح ساختمانی.

معرفی فرم های نوآورانه، راه حل-های ساختاری(سازه-ای)، مواد و مصالح ساختمانی و روش-های فنی ساخت و ساز از ویژگی-های قرن بیستم اند و این ویژگی-ها باید شناخته و اعتبار آنها ارزیابی شود.

1-5 شناختن و ارزیابی کردن اهمیت بستر و زمینه.

برای درک چگونگی نقش محتوای اثر بر اعتبار یک مکان یا محوطه میراثی، بستر³ و زمینه آن باید شناخته و ارزیابی شود. بستر نه فقط محیط فیزیکی/ملموس بلکه ارتباطات و رفتار متقابل(مانند ارتباط بصری، بوم-شناختی، تاریخی، فضایی) بین آن مکان یا محوطه و بستر و زمینه آن است. اماکن میراثی می-توانند در مواردی که این ارتباطات از مرزهای محوطه-ها یا اماکن فراتر می-روند بخشی از یک نظام پیچیده باشند.

مفاهیم، روش‌ها و ایده‌های متنوع برنامه-ریزی، مربوط به دوره‌های توسعه (از جمله زیرساخت‌های کارکردی که مسائل مربوط به انرژی، آب و فاضلاب را تسهیل می‌کنند) در شهرک‌ها (زیستگاه‌های شهری)، محوطه‌های صنعتی و مناظر شهری تاریخی، باید شناخته و اعتبار آن‌ها تصدیق، مدیریت و حفاظت شوند.

1-7 بسط و توسعه دائمی فهرست‌های میراث قرن بیستم.

میراث قرن بیستم نیاز دارد که به صورت فعال از طریق بررسی‌های اصولی و فهرست‌های موجود با استفاده از تحقیقات و مطالعات با کمک گروه‌های چندرشته‌ای، شناخته و ارزیابی شود. مطالعات و فهرست‌ها باید مبنای اقدامات حفاظتی و مدیریتی باشند. از جمله این اقدامات می‌توان به ارزیابی اثرات نامطلوب بر میراث که توسط گروه‌های مسئول انجام می‌شود اشاره کرد که برنامه‌ریزی و مسئولان میراث را شامل می‌شود.

1-8 بهره‌گیری از تحلیل‌های تطبیقی به منظور ایجاد اعتبار فرهنگی.

هنگام ارزیابی اعتبار میراث قرن بیستم محوطه‌ها و اماکن قابل مقایسه باید شناخته و ارزیابی شوند تا بتوان اعتبار آنها را درک و تحلیل کرد.

اجرای روند برنامه ریزی حفاظتی

ماده 2: اجرای برنامه حفاظتی و روش مدیریتی مناسب

2-1: درک اعتبار آثار، پیش از هرگونه مداخله -به منظور حفظ یکپارچگی اثر.

یکپارچگی اماکن میراث فرهنگی قرن بیستم نباید با مداخله یا تغییر نامطلوب آسیب ببیند. پژوهش، مستندنگاری و تحلیل مناسب تاریخ و اعتبار موجود در اماکن و محوطه‌ها مستلزم اجتناب یا به حداقل رساندن اثرات مضر بالقوه است.

درک اینکه چگونه اعتبار فرهنگی در میراث قرن بیستم نمود پیدا می‌کند، به یک ارزیابی نیاز دارد که ویژگی‌های برجسته عناصر و ارزش‌های متفاوت چقدر به اعتبار فرهنگی میراث کمک می‌کنند. این یک پیش‌نیاز ضروری برای تصمیم‌گیری مناسب درباره مراقبت، تفسیر و حفاظت از اصالت و یکپارچگی میراث قرن بیستم است. اماکن و محوطه‌ها در طول زمان دچار دگرگونی می‌شوند و بعد از آن نیز ممکن است اعتبار فرهنگی داشته باشند. هر مکان یا محوطه میراثی ممکن است به روش‌ها و رویکردهای حفاظتی متفاوت نیاز داشته باشد.

2-2: توسعه بخشی ظرفیت - به منظور گردآوری هر چه بیشتر اطلاعات از منابع دست-اول.

پیشرفت‌های تکنولوژیکی اماکن ثبت گزارش‌ها و مدارک بسیار گسترده ای را در قرن بیستم ایجاد کرده است. استفاده از این منابع (منابع گسترده قرن بیستم) و اطلاعات در مورد یک مکان یا محوطه -به منظور آگاهی از ارزیابی اعتبار آن اهمیت بسیاری دارد.

در برخی موارد، طراح اصلی، سازنده، برنامه ریز، مشتری یا هر شخص دیگری از گروههایی که در بوجود آوردن مکان همکاری نزدیک دارند ممکن است بتوانند اطلاعات دست-اول را ارائه دهند. در صورت لزوم باید این اطلاعات همیشه در دسترس باشد که بتوان به آنها مراجعه کرد. اگر امکان دسترسی به تاریخ شفاهی وجود دارد باید در مستندنگاری به کار گرفته شود. این اطلاعات می‌توانند ما را در درک اعتبار مکان و محوطه ها یاری کنند گرچه اتخاذ رویکردی محتاطانه بمنظور حفظ دیدگاه خالقان اثر ضروری می‌باشد. باید توجه داشت زمانی که هدف اصلی طرح در ارتباط با مکان فیزیکی موجود ارزیابی می‌شود این اطمینان حاصل گردد که تمام ارزش‌هایی که در خلق اعتبار اثر کمک می‌کنند در نظر گرفته شده است.

2-3: بهره‌بری از روش‌های برنامه-ریزی که اعتبار فرهنگی را ارزیابی کند و راهکارهایی را برای بقا و ارج-گذاری پیش از اقدامات اولیه تعریف کند.

روش شناسی مورد استفاده برای ارزیابی اعتبار میراث قرن بیستم باید از رویکرد برنامه ریزی حفاظتی فرهنگی مناسب برخوردار باشد. این روش شامل تحقیقات تاریخی جامع و ارزیابی اعتبار فرهنگی برای توسعه راهکارهایی است که آن اعتبار فرهنگی شناخته شده را حفاظت، مدیریت و تفسیر و بررسی خواهند کرد. ضروری است قبل از آغاز کار همه ارزیابی‌ها تکمیل شوند تا از فراهم شدن راهکارهایی خاص حفاظتی برای هدایت توسعه و تغییر

اطمینان حاصل شود. یک طرح حفاظتی / طرح مدیریتی باید مهیا شود. منشورهای میراث منطقه‌ای و اعلامیه‌های حفاظتی برای محوطه‌های خاص ممکن است مناسب باشد.ⁱⁱⁱ

2-4: تعیین محدودیت برای تغییرات قابل قبول.

برای هر عملیات حفاظت یا توسعه، باید قبل از شروع هر مداخله‌ای برای تعیین محدودیت‌های قابل قبول تغییرات، سیاست‌ها و دستورالعمل‌های روشنی مقرر شود. هر طرح حفاظتی / طرح مدیریتی باید نخست چند نکته مهم را تعریف کند: بخش‌های پراهمیت از یک مکان و محوطه میراثی، قسمت‌های آسیب پذیر، بخش‌هایی که مداخلات در آن امکان‌پذیراند، بهره‌وری بهینه از محوطه و اقدامات حفاظتی لازم. اصول خاص (مانند معماری، برنامه ریزی، ساختار سازه‌ای (عمرانی) و غیره) و فن-آوری‌های مورد استفاده در قرن بیستم نیز باید در نظر گرفته شوند.

2-5: به-کارگیری تخصص‌های میان‌رشته‌ای.

برنامه‌ریزی حفاظت و مدیریت اماکن قرن بیستم با توجه به تمام ارزش‌ها و مشخصه‌های بارز اعتبار فرهنگی آن به یک رویکرد میان‌رشته‌ای نیاز دارد. به دلیل استفاده فراگیر از مصالح و روش‌های ساخت و ساز غیر سنتی در میراث قرن بیستم می‌تواند نیاز به متخصصان فن‌آوری مدرن حفاظت و علوم مواد و مصالح و استفاده از تحقیقات خاص آن‌ها را ضروری کند. کارشناسان با مهارت در گونه‌شناسی‌های خاص موردنظر مانند میراث صنعتی، منظر شهری تاریخی و فرهنگی و غیره باید در روند حفاظت دخیل باشند.

2-6: برنامه ریزی برای تعمیر و نگهداری و مدیریت مستمر.

برنامه ریزی برای مراقبت پیشگیرانه منظم و نگهداری در مدیریت تمام مکانها و محوطه‌های میراث فرهنگی ضروری است. نگهداری مستمر و مناسب و بازرسی‌های متناوب دائمی، همواره بهترین اقدام حفاظتی برای هر مکان و محوطه میراثی است و از هزینه‌های بلند مدت مرمت می‌کاهد. یک برنامه مراقبت و نگهداری به این روند کمک خواهد کرد. مناظر شهری فرهنگی و تاریخی برای حفظ اعتبار فرهنگی به برنامه‌های مدیریتی برای مدیریت روند تحول و تغییرات مستمر نیاز خواهند داشت.

عملیات تثبیت و پایاسازی اضطراری نیز ممکن است لازم باشد. ارزیابی و عملیات بعدی باید توسط متخصصین شایسته و با تجربه اجرا شود به طوری که اثر نامطلوب بر اعتبار را به حداقل برساند.

2-7: شناختن گروه‌های موثر برای اقدامات حفاظتی

شناختن گروه‌های مسئول و پاسخگو برای اقدامات حفاظتی میراث فرهنگی قرن بیستم ضروری است. این فهرست ممکن است شامل اما نه محدود به مالکان، مدیران دارایی، مقامات میراثی، جوامع/گروه‌ها، مقامات دولتی، دولت‌های محلی، سازمان‌های برنامه ریزی شهری و شهروندان باشد.

2-8: بایگانی گزارش‌ها و مستندنگاری‌ها.

وقتی مکان‌ها و محوطه‌های میراث قرن بیستم دچار تغییرات می‌شوند لازم است گزارش‌هایی از این تغییرات در بایگانی‌های عمومی ثبت گردد. روشهای گزارش نویسی مانند نقشه-کشی، عکاسی، طرحهای اندازه‌گیری، تاریخ شفاهی، اسکن لیزری، مدل‌های سه بعدی و نمونه‌ها و روند تهیه گزارش که در محوطه‌های میراث صنعتی برای ماشین‌آلات صنعتی مورد استفاده قرار می‌گیرند، را شامل می‌شوند، انتخاب این روش‌ها به شرایط بستگی دارد. تحقیقات بایگانی شده بخش مهمی از روند برنامه‌ریزی حفاظتی است. مالکان باید به حفظ آرشیوها و در دسترس قراردادن آنها برای برنامه‌های حفاظتی ترغیب شوند.

برای هر مداخله، ویژگی‌های هر تک بنا یا محوطه و اقدامات انجام شده باید به درستی بایگانی شوند. مستندنگاری باید وضعیت را قبل، حین و بعد از مداخله ثبت کند. چنین مستنداتی باید در یک مکان امن و در رسانه‌ای قابل تکثیر و به روز شده نگهداری شود. این مستندنگاری به معرفی مکان یا محوطه و تفسیر آنها و در نتیجه به افزایش درک و لذت بردن بازدیدکنندگان کمک میکند. اطلاعات به دست آمده در بررسی میراث فرهنگی و نیز سایر موجودی‌ها و مستندات باید در دسترس افراد علاقه‌مند باشد.

پژوهش درباره ساختار مدرن و برنامه فیزیکی

ماده 3: پژوهش جنبه‌های فنی و برنامه ریزی میراث فرهنگی قرن بیستم.

3-1: پژوهش و توسعه روش‌های خاص مرمتی مناسب با مصالح ساختمانی و فن‌های منحصر به فرد قرن بیستم.

مصالح و تکنیکهای ساختمانی قرن بیستم اغلب با مصالح و تکنیکهای سنتی گذشته متفاوت‌اند. به همین دلیل باید به تحقیق و توسعه در مورد روش‌های خاص تعمیر و مرمت مناسب با شیوه‌های منحصر به فرد ساخت و ساز توجه کرد. برخی ویژگی‌های میراث قرن بیستم ممکن است به دلیل استفاده از مواد و مصالح و همچنین روشهای ساخت و ساز جدید یا تجربی، یا حتی کمبود تجربه‌های خاص حرفه‌ای در مرمت آن‌ها، چالش‌های حفاظتی خاصی را ایجاد کنند. این امر به-خصوص درباره اماکن و محوطه‌هایی که در نیمه دوم این قرن ساخته شده‌اند صادق است. مصالح یا جزئیات شاخص/اصلی قبل از آنکه حذف شوند باید ثبت و نمونه‌هایی از آنها انبار شوند.

قبل از هر مداخله ای، این مواد و مصالح باید با دقت تحلیل و بررسی شوند و هر آسیب آشکار یا غیر قابل مشاهده مشخص و شناخته شود. برخی از مواد و مصالح آزمایشی ممکن است طول عمر کمتری از مصالح سنتی داشته باشند که نیاز به دقت بیشتری در تحقیق و بررسی دارند. تحقیقات درمورد وضعیت و فرسایش مواد و مصالح باید با متخصصان حرفه ای واجد شرایط و با استفاده از روشهای غیر مخرب/غیرتهاجمی انجام شود. بررسی‌های مخرب باید به حداقل مطلق محدود شود. بررسی دقیق درمورد طول عمر مواد و مصالح قرن بیستم نیز ضروری است.

3-2: توسعه و پژوهش درباره واکنش‌های مناسب به رویکردهای جدید برنامه‌ریزی که در قرن بیستم توسعه یافته‌اند.

قرن بیستم پیشرفت‌های بسیاری را در زمینه فرم‌های جدید و تجربی شهرنشینی و طراحی شهری به خود دیده‌است. برای حفاظت این طرحها یا رویکردهای خاص برنامه‌ریزی در منظر تاریخی و فرهنگی شهری باید سیاست‌های حفاظتی و راهبردهای توسعه را به منظور حفظ اعتبار آن‌ها در نظر گرفت.

ماده 4: توسعه و پرورش سیاست‌ها برای حفظ اعتبار.

4-1: توسعه راهکارهای حفاظت برآمده از پژوهش به منظور حفاظت و پایاسازی اعتبار فرهنگی مکان و استفاده از راهکارهایی برای هدایت عمل تصمیم‌گیری در زمانی که مدیریت تغییر می‌یابد.

مدیریت تغییرات برای پایایی اعتبار فرهنگی

ماده 5: به رسمیت شناختن و مدیریت فشارهای دائمی برای تغییر.

5-1: مدیریت تغییر رکن اساسی فرآیند حفاظت برای حفظ اعتبار فرهنگی، اصالت و یکپارچگی است چه این تغییر در نتیجه مداخله انسان و چه در نتیجه مداخله شرایط محیطی به وجود بیاید.

تغییر ممکن است در برخی موارد برای پایایی یک مکان یا محوطه میراثی ضروری باشد. تغییرات زیاد و مداخله‌های فردی می‌تواند اثرات ناخوشایندی بر اعتبار فرهنگی بگذارد. جایی که تغییر ضروری است، اثرات بر یکپارچگی و اصالت یک مکان باید ارزیابی و پایش شود.

ماده 6: مدیریت محتاطانه تغییر

6-1: اتخاذ یک رویکرد محتاطانه به منظور تغییر

تغییرات فقط و فقط به دلیل ضرورت و اضطرار و به کمترین میزان ممکن انجام شود. هر مداخله‌ای باید محتاطانه باشد. وسعت و عمق تغییر باید به حداقل برسد. فقط از روشهای اثبات شده مرمتی استفاده شود و از روشهایی که ممکن است به بافت تاریخی و اعتبار فرهنگی آسیب بزند اجتناب شود. در تعمیرات باید امکان استفاده از ابزار مخرب به حداقل برسد و تعمیر تا آنجا که ممکن است برگشت پذیر باشد.

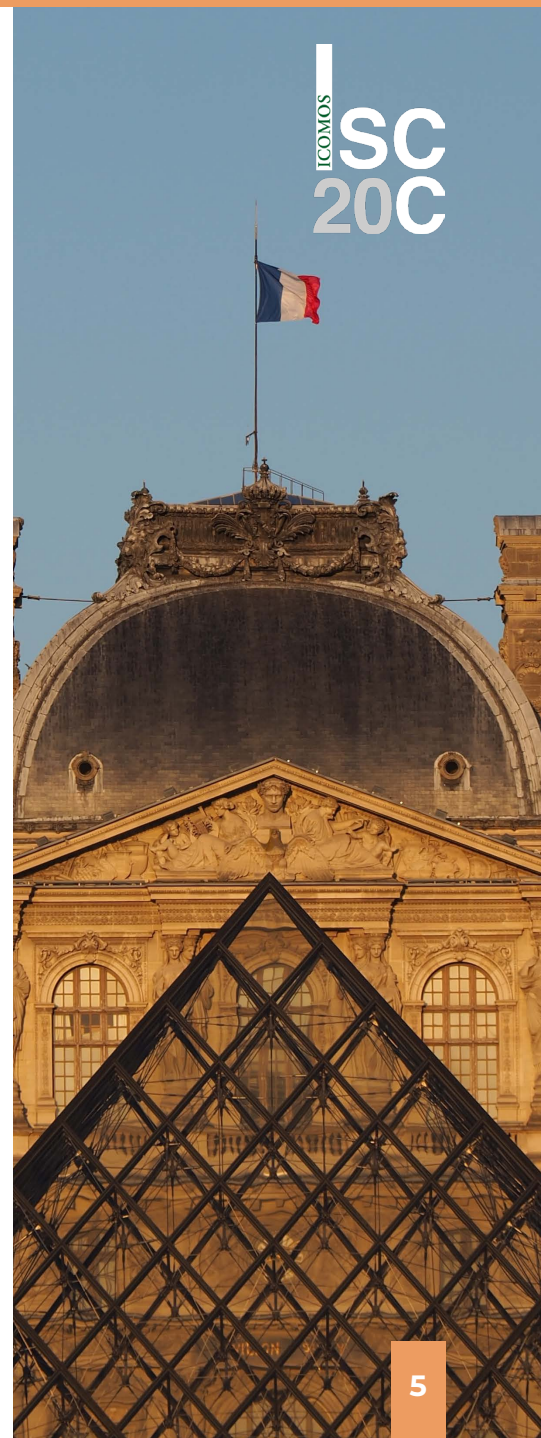
مداخلات مجزایی برای بهبود کارایی و عملکرد محوطه یا مکان می‌تواند معرفی شود به شرط آنکه با اعتبار فرهنگی آنها مغایر نباشد. تغییر کاربری باید با درنظر گرفتن کاربری مناسب جدید همراه باشد به طوری که اعتبار فرهنگی آن حفظ شود.

6-2: ارزیابی کردن اثرات تغییرات پیشنهادی بر میراث نسبت به سیاستهای حفاظتی قبل از شروع عملیات به منظور جلوگیری یا کاهش هرگونه اثر نامطلوب.

تغییرات پیشنهاد شده باید با توجه به شناخت و درک اعتبار فرهنگی یک مکان صورت گیرد تا از هر اثر نامطلوب جلوگیری کند و یا آن را به حداقل برساند. عناصر، ویژگی‌ها و ارزش‌های مختلف یک مکان ممکن است تحمل متفاوتی در برابر تغییر داشته باشند بنابراین پیش از آن‌که طرح‌های پیشنهادی برای تطابق و تغییر توسعه یابد، شناخت و ارزیابی این عناصر ضروری است که اعتبار فرهنگی آن مدیریت و حفظ شود.

6-3: به‌کارگیری ساختمان استاندارد و کدها و مقررات آن که مستلزم رویکردهای انعطاف پذیر و خلاقانه است تا راهکارهای مناسب حفاظت میراث تضمین بخشد.

به کارگیری استانداردهای قانونی و دستورالعملهای ساختمانی (مانند دسترسی‌ها، دستورالعملهای سلامت و ایمنی، مقررات ایمنی آتش نشانی، مقاوم سازی لرزه ای، ملزومات منظر، مدیریت عبور و مرور و اقداماتی برای بهینه سازی مصرف انرژی) ممکن است به انطباق انعطاف پذیر با حفظ اعتبار فرهنگی نیاز داشته باشد. تجزیه و تحلیل دقیق



و مذاکره با مقامات و متخصصان مربوط باید برای جلوگیری یا به حداقل رساندن اثرات نامطلوب میراثی انجام گرفته و هر مورد باید بر اساس شایستگی های خود مورد قضاوت قرار گیرد.^{iv}

ماده 7: حصول اطمینان از یک رویکرد درست و موجه برای الحاقات و مداخلات

7-1: الحاقات باید اعتبار فرهنگی یک مکان یا محوطه میراثی را ارج نهد.

در برخی از موارد، مداخله (مانند الحاقی جدید به یک ساختمان یا باغ و یا یک بنای میان افزای جدید در یک منطقه شهری و غیره) مستلزم حصول اطمینان از پایایی یک مکان یا محوطه است. پس از بررسی دقیق، الحاقات جدید باید با توجه به مقیاس، جایگاه، ترکیب بندی، تناسبات، ساختار، منظر، مواد و مصالح، بافت و رنگ مکان یا محوطه طراحی شود. الحاقات جدید باید در بررسی دقیق قابل تشخیص، اما هماهنگ با اثر و مکمل آن باشند و در عین حال با آن رقابت نکنند، تفسیرش کند و از آن تقلید نکنند.

7-2: مداخلات جدید باید به گونه ای طراحی شود که ویژگی-ها، مقیاس، فرم، جایگاه، منظر، مواد و مصالح، رنگ، پتینه/زنکار و جزئیات موجود را در نظر بگیرد.

بررسی و تحلیل دقیق طراحی فضای سبز و ساختمانهای پیشین و تفسیر هم-سو با طراحی آنها ممکن است در ارائه راه حلهای مناسب طراحی جدید کمک کند. با این وجود طراحی جدید در این بافتار/در این زمینه نباید به معنای تقلید از آن باشد.

ماده 8: تشخیص این-که کاربری به اعتبار فرهنگی کمک می-کند و مدیریت کردن بر طبق آن.

جایی که کاربری مناسب به اعتبار یک مکان یا محوطه کمک می کند ، حفاظت تا حد امکان باید حفظ/پایایی آن کاربری را هدف قرار دهد. در جایی که کاربری جدید به عنوان وسیله ای برای نگهداری و حفظ مکان معرفی شده است و کاربری-های پیشین به اعتبار فرهنگی کمک میکند باید به دقت تفسیر شود.

ماده 9: ارج نهادن به اصالت و یکپارچگی یک مکان یا محوطه.

مداخلات باید اعتبار فرهنگی مکان را حفظ و تقویت کنند.

عناصر برجسته اثر باید به جای بازسازی تعمیر و مرمت شوند. پایاسازی، تثبیت و تقویت و تعمیر عناصر شاخص به تعویض آنها ارجحیت دارد. مواد و مصالح جایگزین در صورت امکان باید همسان و مانند مواد قبلی باشند اما باید با استفاده از تاریخ یا علامت به عنوان مصالح جدید متمایز شوند.

بازسازی اماکن میراثی تماما از بین رفته یا عناصر برجسته آن-ها یک عمل حفاظتی نیست و هرگز توصیه نمی شود. با این وجود بازسازی محدود اگر با مستندنگاری همراه باشد ممکن است به یکپارچگی و/یا درک میراث فرهنگی مکان یا محوطه کمک کند.

9-2: ارج-نهادن به ارزش لایه های با اهمیت تغییر و زنگار تاریخی.

اعتبار فرهنگی یک مکان یا محوطه به عنوان شاهد تاریخی عمدتا بر اساس اصل آن یا ویژگی-های برجسته مادی و/یا ارزش-های ناملموس آن است که از این رو اصالت آن را تعریف می-کند. با این وجود اعتبار فرهنگی میراث اصیل مکان یا محوطه یا مداخلات و الحاقات بعدی، عناصر منظر یا عناصر جدید تنها بستگی به قدمت آن-ها ندارد. تغییرات بعدی که اعتبار فرهنگی خود را به دست آورده-اند نیز باید در تصمیمات حفاظتی و توسعه مورد توجه باشد و محترم شمرده شود.

قدمت باید از طریق تمام مداخلات و تغییراتی که در طول زمان رخ داده است، قابل تشخیص باشد و در زنگار آن مشهود باشد. این اصل برای بیشتر مواد و مصالح مورد استفاده در قرن بیستم دارای اهمیت است.

محتویات، تجهیزات، اتصالات ، ماشین-آلات، لوازم، اثر هنری، رستنی ها و یا عناصر منظر که در اعتبار فرهنگی مکان میراثی اثر گذارند، باید همیشه تا جایی که ممکن است در محوطه میراثی حفظ و ابقا شوند.^v

مدیریت برای پایداری/پایایی زیست محیطی

ماده 10: توجه به پایایی زیست محیطی.

10-1: حفظ یک تعادل مناسب بین پایایی زیست محیطی و انجام اقداماتی برای بهره-وری از انرژی با حفاظت از اعتبار فرهنگی.

فشار بر میراث فرهنگی قرن بیستم برای تبدیل به مکانی با بیشترین بهینه سازی انرژی طی زمان افزایش می-یابد به-طوری-که ساختمان-ها و اماکن میراثی باید تا جایی که ممکن است کارایی بهینه-ای داشته باشند. این در حالی است که نباید اعتبار فرهنگی (کاربری و کارایی) آن-ها با اقدامات بهینه سازی انرژی آسیب ببینند.

حفاظت باید رویکردهای معاصر پایایی زیست محیطی را مورد توجه قرار دهد.^{vi} مداخلات در یک مکان یا سایت میراث فرهنگی باید با روش‌ها و تولیدات پایدار اجرا شود تا حفاظت و توسعه و مدیریت مداوم را پشتیبانی کند. برای دستیابی به راه حل‌های عملی و متعادل، مشاوره با تمامی احزاب و گروه‌ها برای حصول اطمینان از پایایی مکان یا محوطه‌ها لازم است. تمام گزینه‌های ممکن از نظر مداخله، مدیریت و تفسیر اعتبار فرهنگی مکان میراثی و مجموعه عوامل و متعلقات آن باید برای نسل‌های آینده حفظ شود.

شناخت عملکرد سیستم‌های انرژی ساختمان‌های موجود اولین گام اساسی در برنامه‌ریزی یک روش تقویت انرژی است. روش‌های فنی ویژه، سیستم‌ها و مواد را برای شناسایی راه حل‌های بهبودسازی مناسب مورد بررسی قرار دهید. جایی که مواد و مصالح اصلی ناکارآمد و ناموفق بودند باید امکان‌های بالقوه جدید را برای جایگزینی یا مرمت مصالح با گزینه‌هایی که بهره‌وری بیشتر انرژی دارند بررسی کرد به طوری که به اعتبار فرهنگی میراث آسیب نرسانند.

اثر (ناخوشایند)/آسیب سیستم‌های انرژی تجدیدپذیر مانند توربین‌های بادی، پانل‌های خورشیدی (باتری‌های خورشیدی)، سیستم‌های جمع‌آوری آب در منظر شهری فرهنگی و تاریخی باید ارزیابی و از آن اجتناب شود، یا کاهش یابد و به حداقل برسد.

10-2: برقراری ارتباط و گسترش شیوه‌های حفاظت مناسب از انرژی و پایایی محیطی برای میراث قرن بیستم.

ترغیب کردن و پروردن پژوهش درمورد مواد، دستگاه‌ها و روش‌های مناسب پایایی محیطی، برای میراث قرن بیستم.

برنامه‌های آموزشی و پرورشی برای اتخاذ یک رویکرد یکپارچه به منظور حفاظت از میراث فرهنگی قرن بیستم که حفاظت از اعتبار فرهنگی را با ملزومات پایایی محیطی به تعادل می‌رساند تقویت و ترغیب کنید.

تفسیر، برقراری ارتباط و ظرفیت‌سازی

ماده 11: ترویج و تجلیل از میراث فرهنگی قرن بیستم در اقشار و گروه‌های مختلف جامعه.

11-1: ترویج اعتبار فرهنگی به صورت گسترده.

باید با مخاطبان و سهامداران اصلی وارد گفتگو شد چرا که این گفتگو به فهم و شناخت از مکان‌های میراث قرن بیستم و حفاظت از آن‌ها کمک می‌کند.

11-2: ارائه و تفسیر بخش اصلی فرآیند حفاظت است.

باید تحقیقات و طرح‌های مدیریتی/حفاظتی میراث فرهنگی قرن بیستم را منتشر و توزیع کرد و تا جایی که ممکن است مناسبت‌ها و پروژه‌ها را در میان حرفه‌های مناسب و در اقشار و گروه‌های گسترده‌تر جامعه ترویج داد.

11-3: تفسیر بخش کلیدی اقدام حفاظتی است.

تفسیر ابزاری ضروری در بالا بردن رضایت عمومی از مکان‌ها و محوطه‌های میراثی قرن بیستم است و نقش مهمی در مستندنگاری از تغییرات و تشریح اعتبار آن‌ها ایفا می‌کند.

11-4: تشویق و پشتیبانی از برنامه‌های حرفه‌ای و آموزشی برای ایجاد ظرفیت و مهارت‌ها در راستای حفاظت میراث قرن بیستم.

برنامه‌های آموزشی و حرفه‌ای در بسیاری از رشته‌ها باید اصول حفاظت از میراث قرن بیستم را دربرگیرند و به چالش‌های خاص آن شامل درک و شناخت اعتبار میراث قرن بیستم، چالش‌های فنی و فیزیکی و حصول اطمینان از پایایی محیطی توجه کنند.^{vii}



اعتبار فرهنگی (به اختصار: اعتبار) (Cultural significance) به معنی ارزش‌های زیبایی‌شناختی، تاریخی، علمی، اجتماعی و/یا معنوی برای نسل‌های گذشته، حال یا آینده است. اعتبار فرهنگی در مکان یا محوطه میراثی، در مشخصه‌های بارز یا ویژگی‌های اصلی آن، در بستر آن، بافت، کاربرد، متعلقات، معانی، گزارش‌ها یا سوابق، در مکانها یا وسایل مربوطه تجسم یافته‌است. مکان‌های میراثی ممکن است برای افراد یا گروه‌های مختلف اهمیت خاص خود را داشته باشند.

ارائه (Presentation) نشان‌دهنده ارتباط دقیق بین محتوای تفسیری از طریق طبقه‌بندی اطلاعات تفسیری، دسترسی فیزیکی، و زیرساخت تفسیری در محوطه میراث فرهنگی است. این ارائه و معرفی می‌تواند از طریق روش‌های متفاوت از جمله ابزار تکنیکی مانند پانل‌های نمایش اطلاعات، محفظه‌های نمایش موزه‌ای، تورهای پیاده‌روی رسمی، سخنرانی‌ها و برنامه‌های چند رسانه‌ای و وبسایت‌ها انجام شود. (منشور ایکوموس برای تفسیر و ارائه محوطه‌های میراث فرهنگی، 2008)

ارزش‌های ناملموس (Intangible values) عبارتند از وابستگی‌های تاریخی، اجتماعی، علمی و معنوی یا نبوق خلاقانه بشر.

اصالت (Authenticity) قابلیت یک مکان یا محوطه میراثی است که از طریق ویژگی‌های مواد و مصالح و ارزشهای ناملموس به شیوه‌ای معتبر بیانگر اعتبار فرهنگی آن است. اصالت یک مکان بستگی به نوع میراث فرهنگی مکان و زمینه فرهنگی آن دارد.

بازسازی (Reconstruction) به معنی بازگردانی یک مکان به یک وضعیت شناخته‌شده پیشین با استفاده از مواد و مصالح جدید است.

بازگشت پذیر (Reversibility) یعنی مداخله می‌تواند بدون ایجاد تغییر اساسی در ساختار اولیه بافت تاریخی ایجاد شود. در بیشتر موارد بازگشت‌پذیری ناممکن است.

باغ تاریخی (Historic garden) به معنی یک منظر طراحی شده است که دارای عناصر معماری و باغبانی (وابسته به گلکاری و باغبانی) و ارزش‌های تاریخی، زیبایی‌شناختی و اجتماعی است.

بافتار (Fabric) تمامی مصالح و مواد فیزیکی یک مکان شامل عناصر، تجهیزات، محتویات و اشیاء، و عناصر طبیعی است. بافتار ممکن است فضاها و چشم‌اندازها را تعریف کند (منشور بورا، 2013).

پایایی محیطی (پیرامونی) (Environmental sustainability) به معنی حفظ و/یا ارتقاء کیفیت محیط طبیعی و محیط ساخته دست بشر با در نظر گرفتن عوامل و فرآیندهای مرتبط در بلند مدت است.

تفسیر (Interpretation) اشاره به طیف گسترده از فعالیت‌های بالقوه برای بالابردن آگاهی عمومی و افزایش درک از مکان و محوطه‌های میراث فرهنگی دارد که می‌تواند شامل نشریات چاپی و الکترونیکی، سخنرانی‌های عمومی، چیدمانهای (installation) مربوط به سایت، مستقر یا خارج از محوطه، برنامه‌های آموزشی، فعالیت‌های گروه‌های اجتماعی، و تحقیقات، آموزش و بررسی فرآیند تفسیر باشد (منشور ایکوموس برای تفسیر و معرفی محوطه‌های میراث فرهنگی، 2008).

تعمیر (Repair) مرمت و بازسازی بافت موجود و/یا جدید برای تبدیل یک عنصر (قسمتی از بنا) به حالت کاربردی است.

حفاظت (Conservation) به معنی تمام فرایندهای مراقبت از یک مکان یا سایت میراثی است تا بتواند اعتبار فرهنگی خود را حفظ کند. (از منشور بورا، 2013)

زمینه، بستر (Setting) به معنی محیط بی‌واسطه و گسترش‌یافته است که بخشی از اعتبار و ویژگی متمایز آن است یا سهمی در آن دارد (بیانیه شیان، 2005).

سازگاری (Adaptation) به معنی تغییر مکان یا محوطه به منظور انطباق با کاربرد کنونی یا کاربری موردنظر است. (منشور بورا، 2013)

طرح مدیریتی حفاظت (Conservation management plan) سندی است که به عنوان چارچوبی برای مدیریت یک مکان از جمله هر تغییری در آینده استفاده می‌شود. این طرح شامل شناسایی اعتبار میراثی مکان، هر گونه محدودیت، چگونگی آسیب پذیری اعتبار آن در برابر تغییر و شناسایی سیاستهایی برای حفظ این اعتبار در آینده است. در برخی از کشورها، از عبارت **طرح حفاظتی (Conservation plan)** نیز استفاده می‌شود، اگر چه در بعضی موارد فقط شامل مسائل مربوط به حفاظت فیزیکی است. همچنین به **طرح مدیریتی (Management plan)** رجوع کنید.

طرح مدیریتی (Management plan) سندی است که، مانند یک **طرح حفاظتی (Conservation plan)**، به عنوان چارچوبی برای مدیریت یک مکان از جمله تغییرات آینده استفاده می‌شود اما ممکن است در حوزه گسترده‌تر به مسائل عملیاتی نیز بپردازد. برنامه‌های مدیریتی معمولاً برای مناظر فرهنگی مورد استفاده قرار می‌گیرند که در آن مدیریت فعال و مداوم، از اقدامات حفاظتی اولیه است.

عناصر (Elements) یک مکان یا محوطه میراثی می‌تواند شامل (طراحی) چیدمان / (طراحی) نقشه، فضای داخلی، اتصالات، مبلمان و آثار هنری مرتبط با آن، بستر و مناظر باشد.

محوطه (Site) در این سند برای معرفی یک منطقه مشخص با ارزش میراثی استفاده می‌شود. محوطه زیرمجموعه مکان است و یادمان‌ها، محوطه‌های باستانشناسی، بناها، سازه‌ها، فضاها و باغ‌ها را دربرمی‌گیرد و ممکن است ابعاد ملموس یا ناملموس داشته‌باشد.

مداخله (Intervention) تغییر یا سازگاری با کاربری جدید که شامل تغییر در ویژگی‌های ملموس و ناملموس یک مکان است.

مرمت (Restoration) به معنی بازگرداندن بافت کنونی یک مکان به وضعیت شناخته‌شده قبلی است که با برچیدن ملحقات یا ترکیب مجدد عناصر موجود با ارائه حداقل مواد و مصالح جدید انجام می‌گیرد.

مسیر فرهنگی (Cultural route) هر نوع مسیر ارتباطی است، می‌تواند زمینی، آبی یا هر نوع دیگری باشد که در یک محدودیت فیزیکی تعریف شده‌است. مسیر فرهنگی همچنین با عملکرد پویا و تاریخی منحصر به فرد خود شناخته شده و برای پیشبرد هدف خاص و معینی به کار می‌رود. (منشور ایکوموس مسیره‌های فرهنگی، 2008)

مکان (Place) در این سند برای توصیف جغرافیایی یک منطقه مشخص و اعتبار فرهنگی آن استفاده می‌شود. مکان شامل اشیاء، فضاها و چشم‌اندازها، یادمان‌ها، بناها، سازه‌ها، محوطه‌های باستان‌شناسی، مناظر شهری تاریخی، مناظر فرهنگی، مسیره‌های فرهنگی و محوطه‌های صنعتی است. مکان ممکن است دارای ابعاد ملموس و ناملموس نیز باشد. همچنین رجوع کنید به **محوطه (Site)** که زیرمجموعه مکان است.

مناظر فرهنگی (Cultural landscapes) نشان دهنده ترکیبی از کار طبیعت و انسان و تکامل جامعه و زیستگاه بشری در طول زمان است که در پاسخ به محدودیت‌های فیزیکی و/یا فرصت‌های داده شده توسط محیط طبیعی و در پی آن نیروهای خارجی و داخلی اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی به وجود می‌آید. مناظر فرهنگی در سه دسته طبقه‌بندی می‌شوند، مناظر طراحی شده (مانند باغهای تاریخی)، مناظر تکامل یافته (مانند مناظر کشاورزی و زراعی یا مناظر شهری که به صورت طبیعی در فقدان طرحی مشخص توسعه یافته‌اند) و مناظر مشترک یا وابسته (مناظر طبیعی که با ارزش‌های معنوی، هنری یا اجتماعی پیوندخورده‌اند).

منظر شهری تاریخی (Historic urban landscape) یک حوزه شهری است که به عنوان دستاوردی از لایه‌بندی‌های تاریخی از ارزش‌های فرهنگی و طبیعی و ویژگی‌های دیگری که شامل زمینه‌های گسترده‌تر شهری و بستر جغرافیایی آن است شناخته می‌شود. زمینه یا ساختار شامل نقشه برداری محوطه، زمین‌شناسی، آب‌شناسی و ویژگی‌های طبیعی، محیط ساخته شده (محیط انسان‌ساز، محیط مصنوع)، هم تاریخی و هم معاصر، زیربنا و روبنای آن، فضاهای باز و باغ‌ها، الگوهای کاربری زمین و سازمان‌دهی فضایی، ادراک و ارتباطات بصری، و همچنین تمام عناصر دیگر ساختار شهری است. این زمینه همچنین شامل شیوه‌ها و ارزش‌های فرهنگی و اجتماعی، روند اقتصادی و ابعاد ناملموس میراث مربوط به تنوع و هویت است (توصیه‌نامه یونسکو در مورد منظر تاریخی شهری، 2011).

میراث صنعتی (Industrial heritage) به معنی محوطه‌ها، ساختارها، مجموعه‌ها، نواحی و مناظر و همچنین ماشین‌آلات، اشیاء یا اسنادی است که شواهدی‌اند از پروسه‌های صنعتی تولید گذشته یا امروز، استخراج مواد خام، تبدیل آنها به کالا و انرژی‌های وابسته یا مربوطه، زیرساخت‌های انتقال آب و حمل و نقل (اصول دوبلین، 2011).

میراث فرهنگی ناملموس (Intangible cultural heritage) تمام عملیات، ارائه‌ها، اطلاعات، دانش، مهارت و همچنین ابزار، اشیاء، آثار، و فضاهای فرهنگی مرتبط با آن - که گروه‌ها و لایه‌های مختلف جامعه و در برخی موارد افراد آنها را به عنوان بخشی از میراث فرهنگی خود باز-شناخته و به رسمیت می‌شناسند.

نگهداری (Maintenance) به معنای حفاظت مداوم، مراقبت از بافت و بستر یک مکان یا محوطه میراثی است و از تعمیرات متمایز است.

ویژگی‌های اصلی (Attributes) یک مکان شامل موقعیت فیزیکی، ریخت/فرم، بافت و کاربری، روش‌های برنامه‌ریزی برای آن مکان، طراحی (شامل طرح‌های کلی رنگی)، سیستم‌های ساختمانی و تجهیزات فنی، و همچنین کیفیت زیبایی‌شناسی آن است.

یکپارچگی (Integrity) معیار تمامیت و کمال یک مکان یا محوطه میراثی و ارزش‌ها و ویژگی‌های آن است. بنابراین بررسی وضعیت یکپارچگی نیاز به ارزیابی محل یا سایت دارد که تا چه حد:

(الف) دارای همه عناصر ضروری برای نشان دادن ارزش‌های خود می‌باشد.

(ب) می‌تواند انتقال ویژگی‌ها و فرایندهای اعتبار یک مکان یا محوطه را تضمین کند.

(ج) از اثرات نامطلوب توسعه و بی‌توجهی نسبت به آن برخوردار است.

ⁱ ایکوموس، یونسکو و دیگر اسناد و منشورهای مربوط به سازمان‌ها از جمله:

- International Charter for the Conservation and Restoration of Monuments and Sites (The Venice Charter), 1964
- The Florence Charter- Historic Gardens, 1981
- The Washington Charter- Charter for the Conservation of Historic Towns and Urban Areas, 1987
- The Eindhoven Statement, DOCOMOMO, 1990
- The Nara Document on Authenticity, 1994 and Nara +20, 2014
- Principles for the Analysis, Conservation and Structural Restoration of Architectural Heritage, 2003
- Xi'an Declaration on the Conservation of the Setting of Heritage Structures, Sites and Areas, ICOMOS, 2005
- ICOMOS Charter on Cultural Routes, 2008
- ICOMOS Charter on the Interpretation and Presentation of Cultural Heritage Sites, 2008
- The Valletta Principles for the Safeguarding and Management of Historic Cities, Towns and Urban Areas, 2011
- ICOMOS / TICCIH Principles for the Conservation of Industrial Heritage Sites, Structures, Areas and Landscapes – Dublin Principles, 2011
- Australia ICOMOS Charter for Places of Cultural Significance, The Burra Charter, 2013 and associated Guidelines
- Operational Guidelines for the Implementation of the World Heritage Convention, UNESCO, 2016

ⁱⁱ Xi'an Declaration on the Conservation of the Setting of Heritage Structures, Sites and Areas, ICOMOS, 2005

ⁱⁱⁱ For example, Texto de Mexico 2011 and Moscow Declaration, 2006.

^{iv} در موارد خاص، مواد استفاده شده برای محوطه‌های قرن بیستم عمر کوتاهی نسبت به مواد سنتی دارند. فقدان اقدامات حفاظتی و شناخت روش‌های مناسب تعمیر براساس ویژگی‌های مواد و مصالح آنها ممکن است به این معنی باشد که آنها نیاز به مداخلات شدیدتری نسبت به مواد سنتی دارند و همچنین ممکن است در آینده به مداخلات بیشتر نیاز داشته باشند.

^v حذف آنها غیرقابل قبول است، مگر اینکه تنها وسیله‌ای برای تضمین امنیت و حفظ آن باشد. آنها باید با توجه به شرایط به زمان و مکان درست، بازگردانده شوند.

^{vi} United Nations, New Urban Agenda, 2017

^{vii} UIA (اتحادیه بین‌المللی معماران) گروه بازنگری کمیسیون آموزش معماری.

IMAGES

Page 1: Guggenheim Museum New York (1959), Frank Lloyd Wright. Photo: © Joe Dudeck on Unsplash

Page 3: Christ the Redeemer (1931), Paul Landowski. Photo: © Andrea Leopardi on Unsplash

Page 5: Louvre Pyramid (1989), I. M. Pei. Photo: © Rafael Garcin on Unsplash

Page 7: Kaedi Regional Hospital (1992), Fabrizio Carola. Photo: © Alexis Doucet, CC BY-SA 3.0 <<https://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>>, via Wikimedia Commons

This translation was completed by Golriz Esmaeilpour Bazzaz, master's students at Brandenburg University of Technology in Cottbus (BTU).

The task was part of a study project led by Prof. Dr. Leo Schmidt and Ph.D. candidate Katelyn Williams for students of the international master's programs World Heritage Studies and Heritage Conservation and Site Management. BTU attracts students from around the world, and with more than a dozen languages represented in this class alone, it was in a unique position to take on the task of making this document as widely accessible as possible. However, as with all translations of this nature, some issues arose with concepts and terms that lack direct translations in the target languages. The translators selected the terms they felt were most appropriate, but the document is open to comments and suggestions from the wider heritage community.

The design of the document was done by Maria Gabriela Quin, master student at Brandenburg University of Technology in Cottbus (BTU).

The logo features the word "ICOMOS" written vertically in white on a dark green rectangular background. To the right of this, the letters "ISC" are stacked above "20C", all in a large, bold, dark green sans-serif font.

ICOMOS
ISC
20C

To learn more about the work of the ISC20C or how to join as a member, visit
isc20c.icomos.org